

FRÅN LIVVETS MORGON.

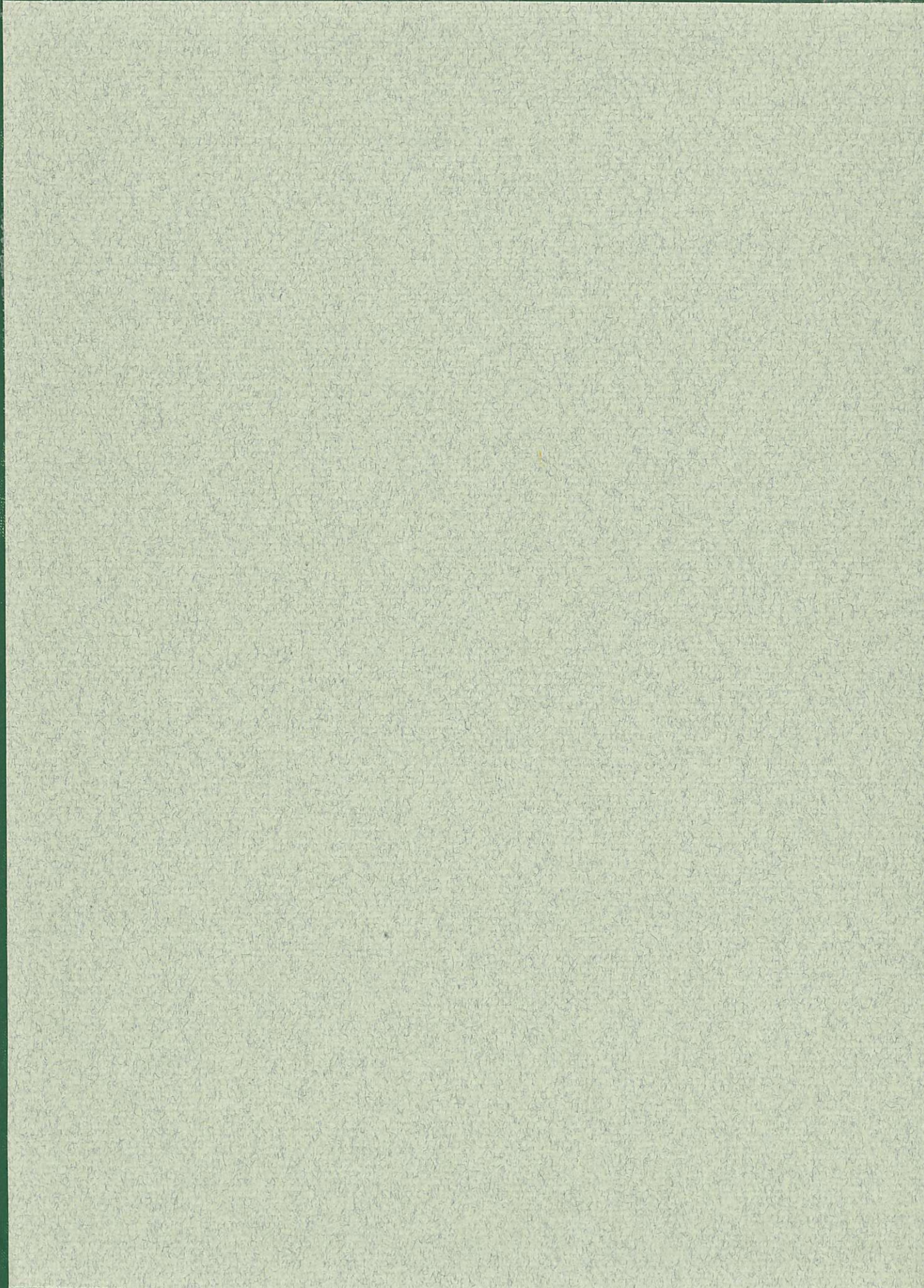

BILDER
AF
OSCAR PLETSCH.

ORDEN AF

KARL ROBERT MALMSTRÖM.

1760

1774

H. GERTEL SC.

1876

FRÅN LIFVETS MORGON.

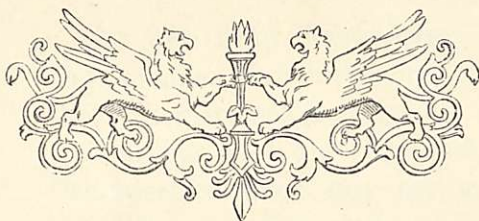

BILDER

AF

OSCAR PLETSCH.

ORDEN AF KARL ROBERT MALMSTRÖM.

Å B O

A. W. JAHNSSONS FÖRLAG.

[1881]

Modersfröjd.

itt barn, mitt barn, o hvilket ord!
För mig det käraste på jord,
Som blef åt menskor gifvet.
Hvad vore lifvets lust och glans,
Om detta varma ord ej fanns
Uti mitt hjerta skrifvet!

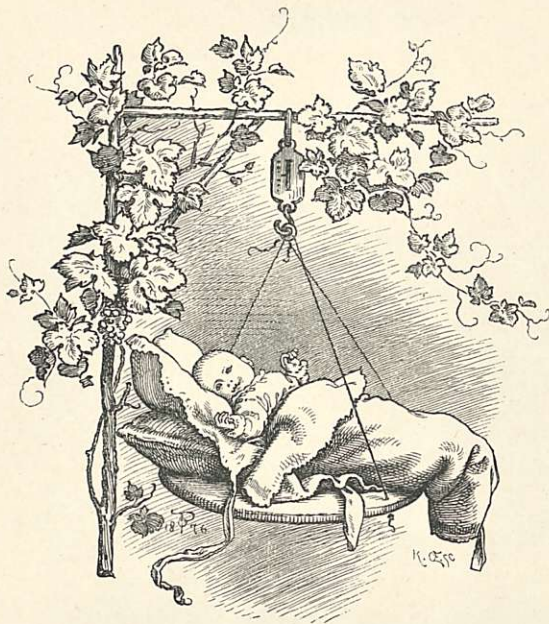
Kom hit du barn, kom lägg dig här,
Kom i min famn, att jag dig der
Får till mitt hjerta trycka.
Lägg mot min arm ditt hufvud så,
Att jag dig rätt får se uppå
Och *känna* all min lycka.

Hur godt du ler! hvad tänker du?
Ditt språk är himmelens ännu,
Ej ord din tunga äger.
Och dock långt mer än ord förmå,
Det bästa, ljufvaste du så
Blott med ett löje säger.

Hur ofta ifrån lifvets larm
Jag kommer hem med sorg, med harm
Och söker fridens boning;
Då hör jag glad din barnaröst,
Och hjertats djupa sorg har tröst
Och lifvet har försoning.

Jag tackar dig min Herre Gud
För detta ljufva englabud
Från himlen åt mig gifvet.
Ack, värna det för onskans garn,
Välsigna detta kära barn
I döden och i lifvet.

15 skålpund.

Se här är mammas rosenknopp.
Och nu så väges lillan opp.
Men är han ämnet till en man?
Blott *femton skålpund* väger han,
Väger lilla pilten
Med dynan och med filten.

Och tusen tunnor guld, ja, ja,
För skålpundet vill mamma ha.
Ack nej, — för inga skatters skull
Ger mamma bort sitt hjertas gull.
Så dyr är lilla pilten,
Som "tussar" der i filten.

Tuppens fru.

ch liten pilt ser tuppens fru
Och springer opp i vagnen nu.
Han skriker "tipp", han skriker "tupp"
Och skrämmer hela skaran upp.

Men tuppfrun tänker: snart du lär
Nog komma uti klister,
När du abcdarius är,
Och son min din — Magister.

1880

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

“Pjunken.”

 amma annars alltid snäll,
Vill hvar dag mig tvätta,
Och ur sängens varma fäll
Mig i bunken sätta.

Hur jag stretar mot och ber,
Är det just detsamma,
Hur jag skriker, desto mer
Skrattar bara mamma.

Skrattar ja, och säger sen:
“Hit med lilla “Pjunken”!
Pysen skall bli rask och ren,
Pysen skall i bunken”!

Wisst är mamma snäll, min sann!
Men nog ville Pjunken
Växa fort så stor att han
Ej fick rum i bunken.

1880

The first of the year was a very
successful one for the
company. The sales were
very high and the
profits were also
very high. The
company was very
lucky to have
such a good
start to the
year.

En hjelte.

är du ser en hjelte stor,
Som ej knektar ens för Thor.
När han svärdet fattar,
Ve då den, som skrattar.
När han blåser i sitt horn,
Darra alla hus och torn.

Hjelten har en kämpehatt.
Den har mod i honom satt
Och gjort honom tapper,
Fast den är af papper.
Klädd i den han med sitt svärd
Trotsar käckt vår hela värld.

Nu på bragder, död och blod
Tänker han med hjeltemod.
Men —
Aj, herr kämpe, se om er!
Bromsen, bromsen kommer!

“Baka, baka bulla.”

Baka, baka bulla,
Alla korgar fulla,
Socker i och socker på.

Hvem skall alla bullar få?

Det skall alla vänner små,

Bror och syster, båda två,

Mor och Far,

Häst och Kar',

Ät alla Anna

Bullar har.

Anna är så rik och rar.

Hennes stora sockerstrut,

Hennes mjölsäck tar ej slut,

Ty hennes goda hjerta,

Det sinar aldrig ut.

Kurra gömma.

odt folk, godt folk mig sägen,
Hvart tog min Pia vägen?
Hvar gömde hon sig väl igen
Min lilla tös och hjertevän?
Holla, hvar är min rosenknopp?

Kukku Mamma, se bättre opp!
Här sitter lilla "knoppen"
Med varma kaffekoppen,
Och här bland blad och blommor små
Du ej mig skulle hittat på.
Hvad det är rysligt roligt
Att vara litet barn ändå!

De goda grannarne.

Hvad rasslar der bland gräs och står,
Hvar tasslar liten rosentå?
Ack, det är grannens lilla Pia,
Den lilla, snälla, "töta" Mia.

Hon vet så väl, det lilla gull,
Att mosters korg af bär är full.
"Nej, Tanta ka int' Mia mata,
Nej, Mia vill med Tanta pjata."

Det regnar.

e lade sig i går med hopp
Att himlen skulle klarna opp.
De tänkte:” om vår gode Gud
Dock skulle gifva ut ett bud:
”Det aldrig mer får regna vatten,
Men sker det, må det ske om natten.”
Nu ha de vaknat båda två.
Det regnar
Och de suçka så:
”Håh hå ändå!”

Lasse Bullerbas.

och här är Lasse Bullerbas
Med feta, trinda knän.
Han ställer till hvar dag kalas

På pappas körsbärsträn.
Allt hvad han ser det skall han ha,
Och det är aldrig, aldrig bra,
Ty hvad han har han slår i kras.
Ja, så gör Lasse Bullerbas.

Här bär han Mammans kruka bort
Med hallonsylt uti;
Men denna gång blir fröjden kort
Och blir blott gråt och skri,
Ty Prisse känner pojken fyr
Och håller Lasse strängt i styr.
Han fick ej hålla syltkalas.
Nu skriker Lasse Bullerbas.

Case Collection

The first case is a study of the effects of the new tax law on the income of the middle class. The second case is a study of the effects of the new tax law on the income of the lower class. The third case is a study of the effects of the new tax law on the income of the upper class. The fourth case is a study of the effects of the new tax law on the income of the very rich.

The fifth case is a study of the effects of the new tax law on the income of the very poor. The sixth case is a study of the effects of the new tax law on the income of the very rich. The seventh case is a study of the effects of the new tax law on the income of the very poor. The eighth case is a study of the effects of the new tax law on the income of the very rich.

Lilla Mamma.

Min docka, sitt nu vackert der,
Så tar jag sjelf högtidlig mine,
Då tror man att jag mamma är
Och du är jag — Pauline.

Men, ack nu komma myggorna
Och rubba min förnäma mine.
Jag är som mamma alls ej bra;
Men du är bra — Pauline.

Lilla Lisa.

Lilla är jag
Och ingen ann,
Och ingen vet,
Hvad allt jag kan:
Sticka och stryka,
Baka och byka,
Häckla och spinna
Karda och tvinna
Klättra och klifva
Läsa och skrifva
Koka och steka
Sjunga och leka
Och mina dockor små
Kyssa och smeka.

Pojken Tranebär.

Be hur pojken der är arg,
Ful liksom en gammal varg
Sur liksom ett tranebär.
Fy hvems är den pojken der?

Bli han snart ej god igen,
Får han ingen, ingen vän.
Alla menskor honom sky,
Alla englar honom fly.

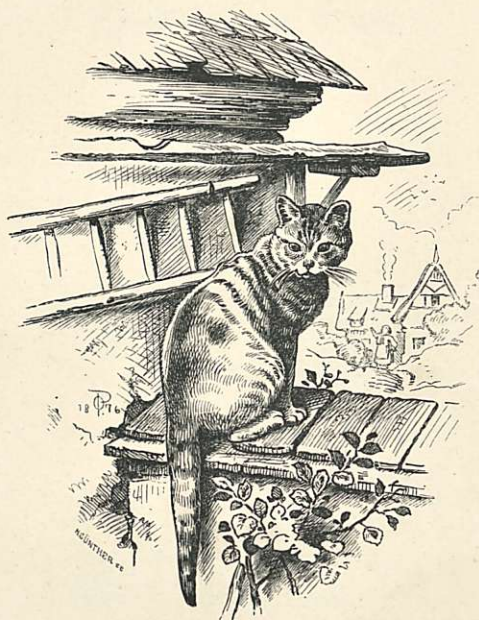
Hafven taçk, I flickor små,
Söta, snälla, båda två,
Lysen I som stjerner der
Öfver pojken — Tranebär.

Greta från bondland.

reta från bondland,
Brun såsom mursand,
Greta från skogen,
Tung såsom plogen,
Greta från grisehem,
Tjock i hvar led och lem,
Greta, så dum och satt,
Är dock sin mammas skatt.

Misse och Moppe.

 u Misse är stadd på fågeljagt.
Hon ger på boet i trädet akt.
Rätt nu hon dit sig slungar
Och äter upp alla ungar.

Fast Moppe skällde, hon åt i ro.
Men då sprang Moppe till Misses bo.
När Misse kom hem — o fasa!
Var Misses unge en trasa.

Aj jerum, aj jerum.

Aj jerum, aj jerum,
Nu föll han pladask
I bunken med vatten
Min bror Putifnask.
Vi klutta' i vatten,
Allt huller ombull,
Då skrämde oss katten
Och han föll omkull.
I vattnet det kalla
På näsan han damp,
Aj jerum aralla,
Nu blir han en svamp.

Den sista droppen.

 a, kaffet, kaffet är allt slut
Och Herrgårds Hanna drack det ut,
Men Torpar-Lisa tar koppen
Och fröjdas åt — sista droppen.

Tre rövare.

är ser du nu tre rövare,
Förskräcklige.
De känna ej förbarmande,
De hugga ned poliserne
Och fylla hela landet
Med sorg och blodigt ve.
Den första är Rinaldo,
Den andra är Grimaldo,
Den tredje är en liten en
Med runda armar, tjocka ben.
Han kan ej säga än sitt namn,
Men bor i — mammans famn.

Så börjas det.

är börjar nu en hjelte sin kamp i livvets strid
Och ut till den han ilar så yster, glad och blid;
Men striden den blir lång och striden den blir svår,
Och Gud allena vet, hur till slut med hjelten går.

Och skall så visst han bära det blanka svärd i hand
Med redlig tro och ära för älskadt fosterland?
Och skall till slut från striden med seger ut han gå?
Gud gifve, ja Gud gifve, att väl det ginge så!

Godnatt.

 lumra stilla i Herrans namn,
Slumra ljuft som i moders famn
Under Guds milda öga.
Herren signe ditt hjertas ro,
Herren signe din barnatro
Till evig frid i det höga!

Rivott. kastenk. 2.

Från

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 1379

